

Warszawa, dnia 24 lipca 2016 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt

(druk nr 570)

I. Cel i przedmiot ustawy

Zmiana przepisów ustawy z dnia 11 marca 2014 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt ma na celu usprawnienie pracy organów Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie wykrywania i zwalczania chorób zakaźnych zwierząt wolno żyjących.

Aby to osiągnąć nałożono na myśliwych, zarządców i dzierżawców obwodów łowieckich obowiązki współpracy z Inspekcją weterynaryjną oraz niedopuszczania osób postronnych do miejsc w których znajdują się zakażone zwierzęta żywe lub ich zwłoki. Wprowadzono możliwość nakazania posiadaczowi gospodarstwa podjęcia określonych działań w celu umożliwienia odstrzału zwierząt wolno żyjących. Sprecyzowano obowiązek utrzymywania mat w stanie zapewniającym skuteczne działanie środka dezynfekcyjnego przez zarządców dróg publicznych, co ma zapewnić skuteczne odkażanie kół pojazdów przejeżdżających po wyłożonych matach.

Poszerzono delegacje do wydania aktów prawa miejscowego m.in. o możliwość nałożenia zakazu posiadania zwierząt z gatunków wrażliwych oraz nakazu pobierania próbek do badań. Wprowadzono zmiany związane z wykonywaniem odstrzału sanitarnego, w tym na obszarach objętych formami ochrony przyrody, oraz umożliwieniem wyznaczenia przez Polski Związek Łowiecki dla dzierżawców lub zarządców obwodów łowieckich osób mających uprawnienia do wykonywania polowania do przeprowadzenia odstrzału sanitarnego, nakazanego przez powiatowego lekarza weterynarii.

Aby zapewnić wykonanie ustawy przewidziano administracyjne kary pieniężne za nieprzestrzeganie wprowadzonych zakazów, nakazów i ograniczeń nałożonych w związku ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił opiniowaną ustawę na 46. posiedzeniu w dniu 20 lipca 2017 r. w oparciu o przedłożenie rządowe (druk sejmowy nr 1732). Projekt stanowił przedmiot prac sejmowej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, która wniosła do projektu poprawki techniczno-legislacyjne.

W trakcie drugiego czytania zgłoszono poprawki polegające na umożliwieniu prowadzenia odstrzału sanitarnego z użyciem noktowizorów i termowizorów oraz określeniu tryby wypowiedzenia umowy dzierżawy obwodu łowieckiego.

Sejm uchwalił ustawę w brzmieniu zaproponowanym przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

III. Uwagi

1. Na podstawie art. 44 ust. 1b, jeżeli na obszarze innego powiatu istnieje konieczność zastosowania środków służących zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, powiatowy lekarz weterynarii wnioskuje o zastosowanie tych środków do właściwego powiatowego lekarza weterynarii, który wydaje decyzję w sprawie zastosowania tych środków.

Ponieważ przepis posługuje się zwrotem „decyzja w sprawie zastosowania tych środków”, to należy go rozumieć w ten sposób, że powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję o zastosowaniu tych środków albo o odmowie ich zastosowania.

Przepis określa procedurę administracyjną wszczynaną na wniosek organu, który nie jest właściwy miejscowo. Ze względu na treść art. 28 Kodeksu postępowania administracyjnego, powiatowy lekarz weterynarii, który występuje z wnioskiem, jest stroną postępowania administracyjnego ze wszystkimi tego konsekwencjami, np. prawem wniesienia odwołania czy zaskarżenia decyzji do sądu administracyjnego. Jest to rozwiązanie nietypowe i rzadko stosowane. Powoduje nadmierną komplikację procedury oraz stawia równorzędne organy

administracji w różnych rolach procesowych. Z uzasadnienia projektu ustawy nie wynika dlaczego ustawodawca zdecydował się na taką regulację.

Wydaje się, że wystarczającym byłoby gdyby niewłaściwy miejscowo powiatowy lekarz weterynarii informował o konieczności zastosowania odpowiednich środków. Gdyby wprowadzić taką poprawkę, to o wszczęciu postępowania decydowałby samodzielnie właściwy miejscowo powiatowy lekarz weterynarii i w przypadku braku przesłanek zastosowania koniecznych środków nie wszczynalby postępowania i w związku z tym nie byłoby konieczności wydawania decyzji. Decyzja byłaby wydawana tylko wtedy, gdy właściwy miejscowo organ dostrzegłby przesłanki zastosowania odpowiednich środków. W konsekwencji należałoby skreślić fragment przepisu, który nakazuje wydanie decyzji w sprawie zastosowania środków służących zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 2 w lit. b, w ust. 1b wyrazy „wnioskuje o zastosowanie tych środków do właściwego powiatowego lekarza weterynarii, który wydaje decyzję w sprawie zastosowania tych środków” zastępuje się wyrazami „zawiadamia właściwego powiatowego lekarza weterynarii o konieczności zastosowania tych środków”;

2. W art. 44 nadaje się nowe brzmienie ust. 2, w ten sposób że nakazuje się nadawać rygor natychmiastowej wykonalności decyzjom wydanym na podstawie art. 44 ust. 1b.

Należy zauważyć, że decyzje, o których mowa w art. 44 ust. 1b to decyzje o zastosowaniu środków, o których mowa w art. 44 ust. 1 pkt 12a oraz 13–15 i 17, a te decyzje są opatrywane rygiem natychmiastowej wykonalności na podstawie dotychczasowego brzmienia art. 44 ust. 2. Nie jest więc potrzebna nowelizacja art. 44 ust. 2.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 2 skreśla się lit. c;

3. W dodawanych do art. 45 ust. 1 punktach posłużono się niewłaściwą formą gramatyczną czasowników.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 4:

a) w lit. a, w pkt 3a wyraz „zakazać” zastępuje się wyrazem „zakazuje”,

b) w lit. b, w pkt 8d wyraz „nakazać” zastępuje się wyrazem „nakazuje”,

c) w lit. c w pkt 8f wyraz „nakazać” zastępuje się wyrazem „nakazuje” oraz wyraz „określić” zastępuje się wyrazem „określa”;

4. W przypadku nakazania odstrzału sanitarnego, Polski Związek Łowiecki, na wniosek powiatowego lekarza weterynarii, wyznacza poszczególnym dzierżawcom lub zarządcom obwodów łowieckich do wykonania odstrzału sanitarnego osoby posiadające uprawnienia do wykonywania polowania (art. 47b ust. 1).

Dzierżawcy i zarządcy obwodów łowieckich mają obowiązek wykonania nakazu odstrzału sanitarnego. Naruszenie tego obowiązku jest karane administracyjną karą pieniężną (art. 85aa ust. 1 pkt 18) oraz wypowiedzeniem umowy dzierżawy (art. 47b ust. 2).

Ustawodawca dostrzega, że w pewnych przypadkach istnieje konieczność wyznaczenia osób uprawnionych do odstrzału przez Polski Związek Łowiecki. Warunkiem tego wyznaczenia jest wniosek złożony przez powiatowego lekarza weterynarii. Zarządcy i dzierżawcy obwodów łowieckich nie mają możliwości wystąpienia z takim wnioskiem. Biorąc pod uwagę negatywne konsekwencje niewykonania przez nich nakazu odstrzału sanitarnego, warto rozważyć umożliwienie również im złożenia wniosku o wyznaczenie osób uprawnionych do odstrzału.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 7, w art. 47b w ust. 1 po wyrazie „weterynarii” dodaje się wyrazy „, dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego”;

Michał Gil

Główny legislator